28/12/2018

Μητρ. Δημητριάδος: Η Μακεδονία είναι μία και ελληνική

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Σκέψεις στην ανατολή του νέου χρόνου

Σκέψεις καρδιάς κατέθεσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, μιλώντας σήμερα στην ιστοσελίδα livemedia.gr, στο χρονικό μεταίχμιο, όπου το 2018 περνάει στην ιστορία, για να δώσει την θέση του στο 2019.

Στο μεταίχμιο της χρονιάς που έρχεται και της χρονιάς που φεύγει. Κάθε φορά αυτές τις ημέρες ο καθένας μας βρίσκεται μπροστά σε έναν κυρίως απολογισμό, γιατί έτσι είμαστε πλασμένοι οι άνθρωποι· να αξιολογούμε τον χρόνο που περνάει.

Παρόλο, βέβαια, που θα πρέπει πάντα να έχουμε επίγνωση ότι ο χρόνος, που είναι δώρο του Θεού για εμάς, είναι για τούτη τη στιγμή. Το παρελθόν δεν μπορεί να επιστρέψει και να διορθωθεί και το μέλλον κανείς δεν μας έχει υποσχεθεί ότι μας ανήκει. Αλλά εμείς οι άνθρωποι είμαστε πλασμένοι για την αιωνιότητα. Φαίνεται ότι έτσι σκεπτόμαστε και τον χρόνο εδώ πάνω στη γη.

Έτσι λοιπόν, είναι μια όντως δυνατότητα και ευκαιρία που μας δίνεται πάντοτε να αξιολογήσουμε τα γεγονότα, να δούμε τη χρονιά που πέρασε και να ξανοιχτούμε με ελπίδα στη χρονιά που έρχεται. Και βέβαια η Εκκλησία μας, κι όταν λέμε Εκκλησία, η Ορθόδοξη Εκκλησία μας, εδώ στην Ελλάδα, όλοι εμείς, κλήρος και λαός, σταθήκαμε για άλλη μια χρονιά όπως μας θέλει Αυτός που μας δίδαξε τί σημαίνει Αγάπη, τί σημαίνει αλληλεγγύη και ενότητα.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία στην Ελλάδα παραμένει η μάνα αυτού του λαού. Έτσι έχει διαγράψει την ιστορία όλα αυτά τα χρόνια, και ιδιαίτερα τα χρόνια της κρίσεως. Και αυτή τη χρονιά, απ᾽ άκρη σ᾽ άκρη στην Ελλάδα, από την Κρήτη μέχρι και τη Θράκη, σ᾽ όλα τα μέρη, υπήρξε αλληλεγγύη, συμπαράσταση στους ανθρώπους· με άλλα λόγια, συνοχή και ενότητα του λαού μας. Είναι το έργο που ταιριάζει στην Εκκλησία, που πέρα από τον Θείο Λόγο, τη λατρευτική της ζωή, κάθε φορά εμπνέει τους ανθρώπους για εθελοντισμό και για προσφορά.

Έτσι, λοιπόν, αυτά τα χρόνια της κρίσεως, και αυτή τη χρονιά που πέρασε, κανείς άνθρωπος δεν έμεινε μόνος του. Παντού υπήρξε συμπαράσταση και νομίζω ότι αυτό καταγράφεται τα τελευταία χρόνια στην Εκκλησία μας, σε όλους εσάς, σε όλους εμάς, που σταθήκαμε αντάξιοι των περιστάσεων σ᾽ αυτές τις κρίσιμες ώρες για την πατρίδα μας.

Βέβαια, η Εκκλησία έχει και ευαισθησίες. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία. Όλοι γνωρίζουμε κρίσιμους καιρούς, όχι μόνο στην πατρίδα μας αλλά και στην περιοχή που η πατρίδα αυτή ανήκει, εδώ στα Βαλκάνια, και σ’ όλη την Ευρώπη. Εξάλλου, ποιος δεν αντιλαμβάνεται τί συμβαίνει αυτή τη στιγμή, πόσα πράγματα αλλάζουν, ποια ήταν η Ευρώπη που ονειρεύτηκαν και σχεδίασαν οι πρωτεργάτες του Ευρωπαϊκού Ιδεώδους και ποια είναι σήμερα η Ευρώπη. Πόσα πράγματα έρχονται και φοβίζουν και μας δημιουργούν προβληματισμούς κι εμείς θέλουμε.

Ποιος δεν θέλει να είναι σε μία ενωμένη Ευρώπη, που όμως θα διαφυλάττει αξίες, όπως είναι ο πυλώνας της, ο Χριστιανισμός; Αλλά δυστυχώς σήμερα, πολλές φορές και σε πολλά σημεία της Ευρώπης, ο Χριστός απεμπολείται από τη ζωή των ανθρώπων.

Εδώ, όμως, στην πατρίδα μας, η ορθόδοξη πίστη παραμένει ενοποιός δύναμη και

εδώ έχουμε ευαισθησίες. Και στα εθνικά θέματα. Αυτό απεδείχθη στην Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος, όταν η Ιερά Σύνοδος κλήθηκε να μιλήσει και για ό,τι προέκυψε στο λεγόμενο «Μακεδονικό Ζήτημα». Ήταν πολύ σαφής και καίρια η παρέμβαση, ο όρος «Μακεδονία» δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί. Η Μακεδονία είναι μία και Ελληνική. Αυτό είναι αναμφισβήτητο, παρόλο που όλοι αναγνωρίζουν και αναγνωρίζουμε τη σημασία που έχει η παρουσία ενός κρατιδίου υπό τις σημερινές συνθήκες.

Εν τούτοις, η Εκκλησία παραμένει σε αυτό που έχει παραλάβει· να υπερασπίζεται την αλήθεια. Βέβαια, μια αλήθεια που θα πρέπει πάντοτε να τη γνωρίζουμε και να την κατοχυρώνουμε με την ιστορία.

Πολλές φορές ρωτήσαμε γονείς και παιδιά: Άραγε, τί ξέρετε για την ιστορία της Μακεδονίας; Και λυπάμαι που το λέω, αλλά σήμερα στα σχολεία μας τα παιδιά πολύ λίγα γνωρίζουν για την ιστορία, πολύ περισσότερο για την Μακεδονία. Δεν είναι αυτό ένα έλλειμμα; Δεν θα πρέπει να βρούμε τρόπο τα παιδιά μας να ξαναμάθουν την ιστορία του τόπου μας; Την ιστορία του τόπου που κατοικούν. Δυστυχώς, απομνημονεύουν μόνο για να περάσουν τις εξετάσεις και σιγά-σιγά και αυτό το μάθημα χάνεται από τα ελληνικά σχολεία. Με λύπη το καταγράφουμε.

Να, λοιπόν, που χρειάζεται να εργασθούμε όλοι μαζί για να γνωρίζουμε πάντοτε την ιστορική αλήθεια και μόνο μ᾽ αυτή την αλήθεια μπορούμε να θεμελιώνουμε τα δίκαιά μας. Μπορούμε να διεκδικούμε το δίκαιο. Μπορούμε να υπερασπιζόμαστε την πατρίδα μας και τις αξίες της.

Είναι λοιπόν μια εποχή παράξενη, παράδοξη, με πολλές μεταβολές, που όμως η Εκκλησία καλείται να διαδραματίσει το δικό της ρόλο. Να ξαναπεί την αλήθεια, την αλήθεια ότι και ο κάθε άνθρωπος είναι μια ζωντανή εικόνα του Θεού. Σ’ αυτό θα πρέπει να δώσουμε μια μαρτυρία και σαν Έλληνες και σαν Ορθόδοξοι Χριστιανοί.

Είναι πολλοί, πλέον, που έρχονται στην πατρίδα μας αναζητώντας κάτι καλύτερο. Είναι πολλοί αυτοί που θέλουν απλώς να περάσουν από την πατρίδα μας και εμείς θα πρέπει να έχουμε κατά νου. Άραγε, ποια εικόνα θα έχουν όταν θα φύγουν από την πατρίδα μας; Τί είναι αυτή η πατρίδα που μπορεί να τους κρατήσει αν μείνουν κοντά της; Θα είναι μια πατρίδα με μισαλλοδοξία, με ανθρώπους ξενοφοβίας ή με ανθρώπους που μπορούν να αξιολογήσουν ότι ο κάθε άνθρωπος παραμένει μια μοναδική αξία; Αυτό είναι το κήρυγμά μας εξάλλου.

Ο ελληνικός πολιτισμός και η ορθόδοξη πίστη μας ποτέ δεν φοβήθηκε τη συνάντηση με τους άλλους. Αυτή η συνάντηση μπορεί να είναι εμπλουτισμός, όσο

κι αν φοβίζει μερικές φορές, αλλά εμείς θα πρέπει να σταθούμε, εφ᾽ όσον έχουμε γνώση της αλήθειάς μας δεν έχουμε τίποτα να φοβηθούμε. Πρέπει να υπερασπιστούμε την αξία του κάθε ανθρώπου τώρα, που πολλές φορές μέσα σε αυτήν την παγκοσμιοποιημένη κοινωνία χάνει εντελώς την αξία του.

Να γιατί χρειάζεται να παραμείνουμε όπως μας έχουν παραδώσει αυτοί που δημιούργησαν τον ελληνικό πολιτισμό, όπως μας δίδαξαν οι Πατέρες την Εκκλησίας μας, όπως μας είπε ο Χριστός. Με την αλήθεια, ότι ο άνθρωπος είναι πάντοτε μια ζωντανή εικόνα του Θεού.

Να πορευτούμε έτσι σ᾽ αυτήν την καινούργια χρονιά, πρώτα-πρώτα ενωμένοι. Και τί άλλο μας ενώνει σήμερα; Η ορθόδοξη πίστη μας, αυτή που πλημμύρισε τους ναούς τις μέρες των Χριστουγέννων, και όχι μόνο.

Φέτος, θέλω να σας το πω με ειλικρίνεια, χιλιάδες άνθρωποι πλημμύρισαν το Εξομολογητήριο. Οι Πνευματικοί μας κουράστηκαν πολύ, λες και οι άνθρωποι αναζητούν και σ᾽ αυτό το Μυστήριο μια λύτρωση, κάποιος να τους ακούσει με εμπιστοσύνη. Είναι δείγμα ότι κρατάμε ζωντανή την πίστη και ήρθαν στο Μυστήριο της Θείας Κοινωνίας, πλημμύρισαν ναοί και με νέους ανθρώπους.

Ήταν όλοι; Όχι. Πάντοτε κάποιοι θα είναι εκτός. Αλλά νιώθει κανείς ότι ακόμη και αυτοί τις κρίσιμες στιγμές, όπως τώρα που χρειάστηκε να υπερασπιστούμε κεκτημένα και δίκαια των ιερέων μας, κατάλαβαν ότι το κάνουμε με την καρδιά μας. Όλοι ένιωσαν ότι κάτι άδικο συμβαίνει, όλοι κατάλαβαν ότι κάτι δεν πάει καλά σ᾽ αυτό το θέμα.

Και ενώ περιμέναμε ίσως αντιπαραθέσεις, όπως συνήθως γίνεται, αυτό που βιώνουμε είναι η συμπαράσταση όλου του λαού μας για τους ιερείς του, για τους παπάδες των χωριών, για τον παπά της ενορίας, γι᾽ αυτούς που νυχθημερόν φροντίζουν για την πνευματική, την ποιμαντική αλλά και την κοινωνική μέριμνα, για τον κάθε άνθρωπο.

Τελικά, ο Έλληνας σήμερα ξέρει, για άλλη μια φορά, τί σημαίνει ορθόδοξος ιερέας, ο ορθόδοξος παπάς μέσα στην ζωή του. Γι᾽ αυτό και δεν θέλει να τον αδικήσει κανείς, ούτε να τον παραγκωνίσει, ούτε να υποτιμήσει την προσφορά του. Και ό,τι συμβαίνει, και ό,τι υπερασπιζόμαστε είναι ακριβώς γι᾽ αυτό. Γιατί αυτή η πατρίδα αξίζει να έχει τους ιερείς, αυτούς που διακονούν αυτό τον λαό. Αυτούς οι οποίοι θυσιάζονται για τον λαό, με τον δικό τους τρόπο.

Να, λοιπόν, που η καινούργια χρονιά έρχεται για να μας δώσει τη δυνατότητα να πούμε τις αλήθειές μας, να υπερασπιστούμε δίκαια και κυρίως να παραμείνουμε αυτό που είπαμε. Η συνεκτική ή, αν θέλετε, η αληθινή μάνα αυτού του λαού. Αυτό

θα γίνει εφόσον παραμείνουμε πιστοί στις παραδόσεις μας, εφόσον γνωρίσουμε την ιστορία μας, εφόσον υπερασπιστούμε τα δίκαιά μας. Είθε να φανούμε αντάξιοι των περιστάσεων!

Το 2019 θα είναι μια κρίσιμη χρονιά, σε τοπικό επίπεδο, για την πατρίδα μας, για την Ευρώπη, φαίνεται και για ολόκληρο τον κόσμο. Δυστυχώς, τύμπανα πολέμου ηχούν, από την άλλη, όμως, ποτέ δεν χάνεται η ελπίδα. Για εμάς τους ορθοδόξους η ελπίδα έχει όνομα. Είναι ο Χριστός μας, είναι ο Θεός που έγινε άνθρωπος, είναι Αυτός που ήρθε να βαπτισθεί στον Ιορδάνη για να μας δείξει τί σημαίνει να πορευόμαστε «εν πνεύματι αγίω», είναι Αυτός που ευλογεί τη ζωή μας, είναι Αυτός που μας εμπνέει.

Είναι, τελικά, η ορθόδοξη πίστη και η Εκκλησία που μας ενώνουν. Μακάρι να φανούμε αντάξιοι των περιστάσεων. Εύχεστε και το ευχόμαστε από την καρδιά μας. Καλή και ευλογημένη χρονιά σε όλους!